Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

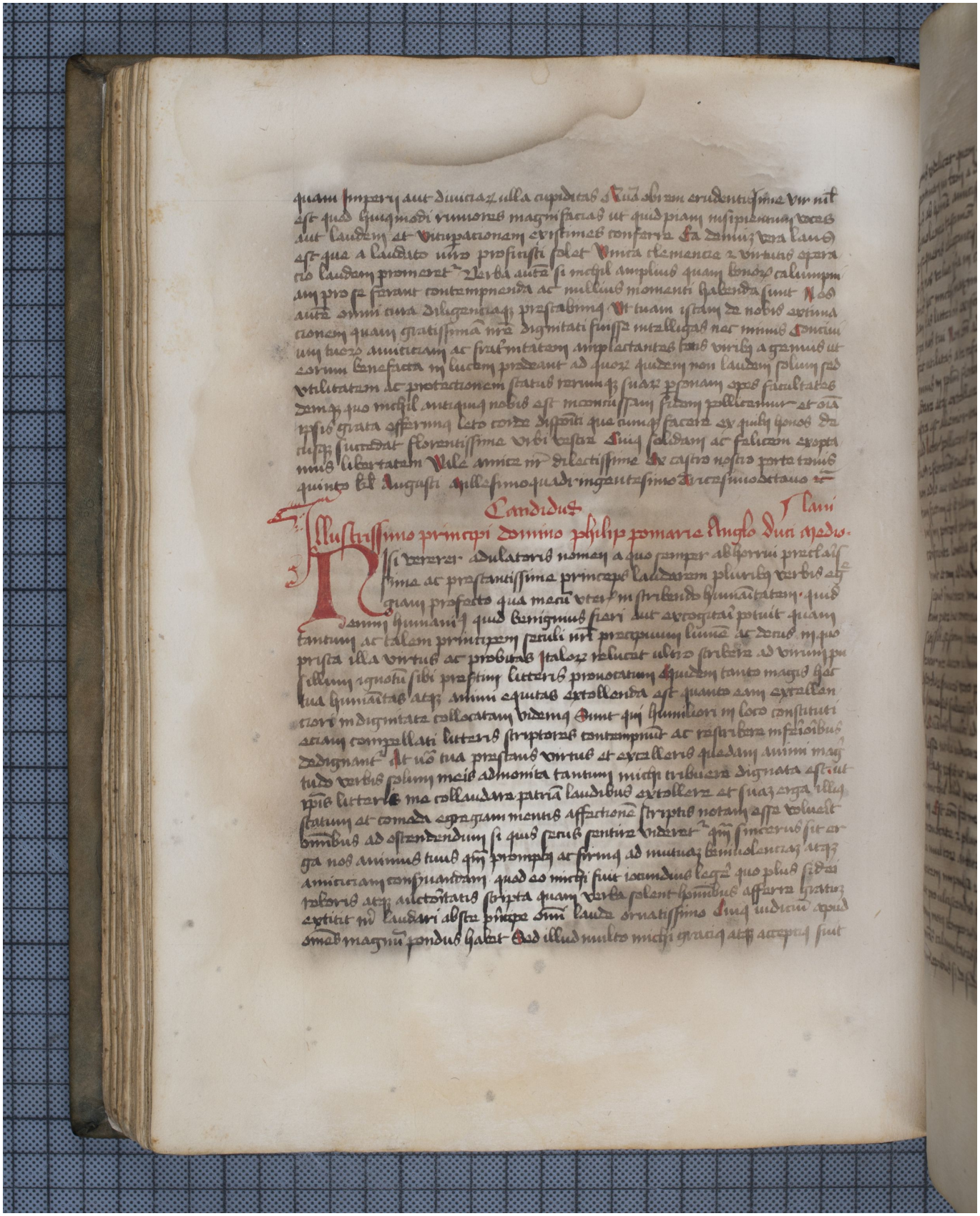

quam imperij aut diuitiarum illa cupiditas. Quid enim crudentissime vir nit
est quod huiusmodi rumores magnificas ut quid prius suspicemur vera
aut laudem et vituperationem existimes conferre. Sed tamen vera laud
est que a laudato viro profisci solet. Vnica clemencie 2 virtutis opera
tio laudem promeret. Verba autem si nichil amplius quam longe calumpn
ny prosequerant contempnenda ac nullius momenti habenda sunt. Nos
autem omni cura diligencia prestabimus vt tuam istam de nobis estima
cionem quam gratissima nre dignitati fuisse intelligas nec minus concin
ny tuos amicitiam ac fidem mutuam amplectantes tuis viribus agamus ut
eorum beneficia in lucem prodeant ad quorum quidem non laudem sed
vtilitatem et protectionem status rerum quarum personam opes facultates
denique quo nichil antiquius nobis est maximis fulciantur. et oti
osio grata offerimus leto corde disposita que cum facere ex quibus bonis de
ciuitatis surrexerit florentissime vrbi tuae. Cuius solidam ac salicem exopta
mus libertatem. Vale amice in dilectissime ex castro nostro porta tauro
quinto kl. Augusti. Millesimo quadringentesimo decimo octauo.

Candidus

Lauri

Illustrissimo principi domino philip pomarie duci medio-

Tsi veteres adulatoris nomen a quo semper abhorrui preclaris
sime ac prestantissime princeps laudarem pluribus verbis at
quam profecto qua mecum vtar in scribendo humanitatem. quod
dam humanum quod benignus fieri aut arrogari potuit quam
tantum ac talem principem seculi nit precipuum lumen ac decus in quo
prisca illa virtus ac probitas italorum relucet ultro scribere ad virum pu
sillum ignotum sibi prestitim litteris provocatum equidem tanto magis hac
tua humanitas atque animi equitas extollenda est quanto eam extollen
tiori in dignitate collocatam videmus. Sunt qui humiliori in loco constituti
etiam compellati litteris scriptoribus contempnunt ac respiciebus in fidibus
dedignant. At nos tua prestans virtus et extollens quedam animi mag
nitudo verbis splenditis meis admonita tantum mihi tribuere dignata est ut
prius litteris me collaudare patria laudibus extollere et suam erga illum
statum et comoda ego quam mentis affectione scriptis notam esse voluerit
omnibus ad ostendendum si quis sensus sentire videret quam sincerus sit er
ga nos animus tuus qui promptus ac firmus ad mutuam benivolentiam atque
amicitiam confirmandam quod eo mihi fuit iucundius legere quo plus fidei
valoris atque auctoritatis scripta quam verba solent hominibus afferre gratius
extitit in laudari absque principe sum laude ornatissimus. Cuius iudicium apud
omnes magnum pondus habet. Quod illud multo mihi gratius atque acceptius fuit